

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1650/2015
24.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле Ј.П., из К., чији је пуномоћник З.В., адвокат из К., против тужене Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3107/14 од 27.01.2015. године, у седници већа од 24.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3107/14 од 27.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево П1. бр.92/2013 од 03.06.2014. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади штету у периоду од јануара 2010. године закључно са септембром 2012. године, појединачне месечне износе наведене изреком, са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате, и да јој на наведене износе плати доприносе обавезног осигурања. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиљи на име повреде права на правично суђење исплати 500.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле за исплату камате на износе досуђене ставом другим изреке почев од 18.02.2013. године до 27.05.2014. године. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 337.436,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3107/14 од 27.01.2015. године, ставом I изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужена обавезана да тужиљи накнади материјалну штету на име мање исплаћене зараде за период од 01.01.2010. године до 05.10.2012. године, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате. Ставом II изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да се тужена обавезе да јој

накнади нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа у износу од 1.000.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом; делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и тужена је обавезана да јој накнади штету за претрпљене душевне болове због повреде права на правично суђење у износу од 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.05.2014. године до исплате, док је за износ од 420.000,00 динара са законском затезном каматом по овом основу тужбени захтев тужиље одбијен као неоснован. Ставом III изреке укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужена обавезана на уплату доприноса обавезног осигурања, као и решење о парничним трошковима садржано у ставу четвртог изреке и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Законски заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде у делу става II изреке којим је преиначена првостепена пресуда и обавезана тужена да тужиљи накнади штету за претрпљене душевне болове због повреде права на правично суђење у износу од 80.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

У конкретном случају, делимично преиначење првостепене пресуде не може се сматрати преиначењем у смислу члана 403. став 2. ЗПП, новелираног чланом 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, према коме је ревизија увек дозвољена ако је првостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Побижаним делом другостепене пресуде првостепена пресуда преиначена је само у делу одлуке о накнади штете преко износа од 80.000,00 динара до траженог износа од 1.000.000,00 динара, с обзиром да је првостепеном пресудом износ од 80.000,00 динара већ био досуђен за овај вид нематеријалне штете, па би право на ревизију по основу овог преиначења могла користити само тужиља.

Тужбом од 18.02.2013. године тужиља је тражила накнаду материјалне и нематеријалне штете у укупном износу од 3.318.679,00 динара.

Будући да је другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), на ревизијски цензус примењује се новелирана одредба члана 403. став 3. ЗПП, према којој је ревизија дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побижаног дела од 80.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**